

Послѣ ште дойде врѣме и да умрѣ: тѣло-то ми ште прѣстане да се движи, слѣдъ това ште се стопи и ште стане прѣстъ, отъ която е и направено; нѣ душата ми нѣма да умре никога, заштото Господь, който ми е далъ смъртно тѣло, далъ ми е и бесмъртна душа.

3. Нѣ сега тѣло-то ми живѣе, храни се и расте, усѣшта и се движи, заштото е надарено съ *животъ*.

1. Азъ разбирамъ, што ми говорятъ, мож да си исказовамъ мисли-тѣ и желанія-та; съ една рѣчь, азъ имамъ *дарба да говорѣж*.

2. Ако разгледамъ или слушамъ нѣшто добрѣ, послѣ мож, ако штѣ, да си научѣмъ, што съмъ видѣлъ и чулъ. Азъ мож да научѣ урокъ и да си припомнимъ и да приложѣ, што съмъ научилъ; помнѣмъ имената на приятели-тѣ си, помнѣмъ имена-та на много прѣдмети. Азъ имамъ дарба да помнѣмъ, имамъ *память*.

3. Азъ си прѣдставлявамъ добрѣ всички-тѣ добрини, които ште ми донесе лѣто-то; азъ си докарвамъ на умъ, какъ штѣ си играѣ съ дѣца-та, какъ штѣ си берѣ ягоди и овошtie. Азъ мож много живо да си прѣдстави на умъ-тъ лице-то на нѣкой човѣкъ, когото познавамъ. Ноштѣ често гледамъ съништа и виждамъ нѣ-снѣ онова, което наистина го нѣма. Азъ имамъ *способность да си въображавамъ нѣшито*.

4. Азъ немож да разбера всичко, штото ми казывать и штото четѣ въ книга, нѣ когато ми прикажѣтъ добрѣ и ако слушамъ както трѣбова тълковане-то, тогава разумѣвамъ онова, което по-напрѣдъ не разбирахъ. И сега все оште малко знаѣмъ, нѣ напрѣдъ знаѣхъ оште по-малко; а колкото повече се учѣ толкова повече штѣ знаѣмъ и штѣ разбирамъ. Случовало ми се е да научѣмъ нѣшто наустъ и да не раз-